Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LIV.

wydana i rozesłana

w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 7. Maja 1850, w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 18. Maja 1850.

181.

Rozporządzenie ministra finansów z dnia 3. Maja 1850,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych, w których wykonywa się prowizoryczna ustawa z dnia 9. Lutego 1850 względem należytości od interesów prawnych, dokumentów, pism i czynności urzędowych,

którem obwieszczają się niektóre przez Najjaśniejszego Pana na dniu 1. Maja 1850 zatwierdzone postanowienia względem należytości od zmian w posiadaniu rzeczy nieruchomych.

W wykonaniu zastrzeżenia w uwadze 2. do pozycyi taryfowej $^{37}/_{106}$ B. e. prowizorycznej ustawy względem należytości od interesów prawnych, dokumentów, pism i czynności urzędowych wyrażonego i końcem zastósowania zasad w najpoddańszem przedstawieniu z dnia 26. Stycznia 1850 rozwiniętych, za doradą Rady ministrów, raczył Najjaśniejszy Pan, Najwyższą uchwałą z dnia 1. Maja 1850 zatwierdzić postanowienia następujące:

I.

1. Końcem wymierzenia ekwiwalentu należytości dwóchodsetkowego, który gminy kościoły, fundacye i beneficya od wartości nieruchomych rentę przynoszących dóbr, za każde 10letnie posiadania trwanie wedle pozycyi taryfowej $^{37}/_{106}$ B. e. prowizorycznej ustawy z dnia 9. Lutego 1850 opłacać mają, wartość tychże nieruchomych dóbr co dziesięć lat na podstawie dochodu, podczas ostatnich dziesięciu lat w przecięciu otrzymanego, wypośrodkowana być ma.

2. W celu tego wymierzenia gmina, korporacya, zarządca majątkiem fundacyi a przy beneficyach, w poborach owoców stojący pożytkujący, czysty dochód, w biegu ostatnich dziesięciu lat wypadły, u urzędu, do wymierzenia należytości od przeniesień majątkowych ustanowionego, w którego okręgu realność leży, zeznać mają. Dla pierwszego dziesięcioletniego okresu zeznanie do 1. Sierpnia 1850 nastąpić ma.

3. Podania zeznania (fassyi) przez polityczną władzę powiatową, z przybraniem znawców rzeczy, o ileby to za potrzebne uznano, i z użyciem rachunków do-

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LIV. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 7. Mai 1850, in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 18. Mai 1850.

181.

Verordnung des Finanzministeriums vom 3. Mai 1850,

giltig für alle Kronländer, in welchen das provisorische Gesetz vom 9. Februar 1850 über die Gebühren von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften und Amtshandlungen wirksam ist,

wodurch einige von Seiner Majestät am 1. Mai 1850 genehmigte Bestimmungen rücksichtlich der Gebühr von Besitzveränderungen unbeweglicher Sachen kundgemacht werden.

Seine Majestät haben in Erfüllung des in der Anmerkung 2. zur Tarifspost 106 B. e. des provisorischen Gesetzes über die Gebühren von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften und Amtshandlungen ausgedrückten Vorbehaltes und zur Anwendung der in dem allerunterthänigsten Vortrage vom 26. Jänner 1850 entwickelten Grundsätze, über Einrathen des Ministerrathes, mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 1. Mai 1850 folgende Bestimmungen zu genehmigen geruht:

I.

1. Zur Bemessung des Gebühren-Aequivalentes von 2 Procent, welches Gemeinden, Kirchen, Stiftungen und Benefizien von dem Werthe unbeweglicher, eine Rente gewährenden Güter für jede Besitzdauer von 10 Jahren zufolge Tarifspost 106 B. e. des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850 zu entrichten haben, ist der Werth dieser unbeweglichen Güter von zehn zu zehn Jahren auf der Grundlage des während der letzten zehn Jahre im Durchschnitte erhaltenen Ertrages auszumitteln.

2. Zum Behufe dieser Bemessung hat die Gemeinde, Körperschaft, der Verwalter des Vermögens einer Stiftung und bei Benefizien der im Bezuge der Früchte stehende Nutzniesser den im Laufe der letzten zehn Jahre stattgefundenen reinen Ertrag bei dem zur Bemessung der Gebühren von Vermögensübertragungen bestellten Amte, in dessen Bezirke die Realität gelegen ist, einzubekennen. Für die erste zehnjährige Periode hat die Einbekennung bis 1. August 1850 zu erfolgen.

3. Die Angaben des Bekenntnisses werden durch die politische Bezirksbehörde unter Beiziehung von Sachverständigen, soweit solche als nothwendig erkannt wird, und mit Be-

chodowych i inwentarzów rozpoznawane będą a summa czystego dochodu, tudzież summa dwudziestonasobna tegoż jako wartość realności wypośrodkowana będzie, przy czem jednak co do summy, niżej której wartość nie ma być przyjętą, §. 50. ustawy z dnia 9. Lutego 1850 zastósowanym być ma.

4. Ekwiwalent należytości od wypośrodkowanej w ten sposób wartości, dwoma odsetkami za dziesiecioletni przeciąg czasu, z góry wymierzonym będzie, wedle czego na każdy pojedyńczy rok jako należytość dwudziesta piąta część ($^1/_{25}$) czystego rocznego dochodu wypada.

5. Wymierzona w ten sposób roczna kwota ekwiwalentu należytości w przedziałach czasu, ustanowionych do opłacenia podatku od gruntów i domów wraz z temiż podatkami spłacona być ma.

6. Należytość ta ciąży na dochodzie od rzeczonych dóbr nieruchomych i spadać ma jako ciężar na do użytkowania z tychże uprawnionego w miarę trwania użytkowania tego.

II.

7. W wymierzeniu należytości, od przeniesienia prawa własności, pożytkowania lub prawa użycia rzeczy nieruchomych wedle p. t. $^{94}/_{45}$ A. b. $^{104}/_{103}$ II. A. a. i $^{37}/_{106}$ opłacić się mającej, w miarę czasu, który od ostatnio-przeszłego przeniesienia rzeczonych praw aż do onego, dla którego o wymierzenie należytości idzie, upłynął, upuszczenie miejsce ma.

8. Czas ten od dnia, którego prawny tytuł, ostatnio-przeszłe przeniesienie stanowiący, na korzyść ostatniego posiadacza jako prawo istnieć począł, przeto jeżeli rzeczone przeniesienie w skutek umowy nastąpiło, od dnia zawarcia tej umowy, albo jeżeli takowe na prawie dziedzicznem, na darowiźnie z powodu śmierci lub na legacie zasadza się, od dnia spadku prawa dziedzicznego, darowizny lub legatu aż do tego dnia rachować się ma, którego rozporządzone §^{fem} 43. ustawy oznajmienie o przeniesieniu majątkowem, o jakie oznajmienie z powodu wymierzenia należytości idzie, ustanowionego ku temuż urzędu dojdzie.

9. Przy tej posiadłości gruntowej, dla której publiczne księgi z tą prawomocnością istnieją, że prawa realnego przez wcielenie lub prenotacyą w tychże księgach nabywa się, tudzież w królestwie Lombardzko-Weneckiem, gdzie wciągnienie własności lub posiadania nieruchomego dobra w podatkowe rejestra rozporządzono, tylko owe przeszłe w posiadaniu zmiany dla uzyskania upuszczenia należytości uwzględnione być mogą, które w namienionych publicznych księgach albo w Lombardzko-Weneckiem królestwie w rejestra podatkowe wciągniono.

10. Jeżeli wyprowadza się pretensya upuszczenia należytości z interesu prawnego, przed działalnością ustawy z dnia 9. Lutego 1850 zawartego, wtedy tylko owe przed tymże czasem w księgach publicznych albo dla królestwa Lombardzko-Weneckiego w rejestrach podatkowych jeszcze nieuwidocznione dokumenta do uwzględnienia sposobne są, u których rozporządzenie §. IV. Najwyższego patentu z dnia 9. Lutego zachowano.

nützung der Ertragsrechnungen und Inventarien geprüft und der Betrag des reinen Einkommens, dann das zwanzigfache desselben als Werth der Realität ausgemittelt, wobei übrigens rücksichtlich des Betrages, unter welchem der Werth nicht anzunehmen ist, der §. 50 des Gesetzes vom 9. Februar 1850 Anwendung zu finden hat.

4. Das Gebühren-Aequivalent wird von dem, auf diese Art ausgemittelten Werthe mit 2 von 100 für einen Zeitraum von 10 Jahren in Vorhinein bemessen, wornach auf jedes einzelne Jahr als Gebühr ein Fünfundzwanzigstel ($^1/_{25}$) des reinen Jahreseinkommens entfällt.

5. Der auf diese Art bemessene Jahresbetrag des Gebühren-Aequivalentes ist in den für die Entrichtung der Grund- und Haussteuer festgesetzten Zeitabschnitten zugleich mit diesen Steuern einzuzahlen.

6. Diese Gebühr haftet auf dem Einkommen von den gedachten unbeweglichen Gütern und hat dem zum Genusse derselben Berechtigten nach Massgabe der Dauer des Genusses zur Last zu fallen.

II.

7. An dem Ausmasse der Gebühr, welche von der Uebertragung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unbeweglicher Sachen nach T. P. 45 A. b. 103. II. A. a. und 106 zu entrichten ist, findet nach Mass des Zeitraumes, welcher seit der zuletzt vorhergegangenen Uebertragung der gedachten Rechte bis zu jener, für die es sich um die Gebührenbemessung handelt, verstrichen ist, ein Nachlass Statt.

8. Dieser Zeitraum ist von dem Tage, an welchem der die zuletzt vorhergegangene Uebertragung begründende Rechtstitel zu Gunsten des letzten Besitzers zu Recht zu bestehen angefangen hat, daher wenn die gedachte Uebertragung durch einen Vertrag erfolgte, von dem Tage des Abschlusses dieses Vertrages oder wenn sich solche auf ein Erbrecht, eine Schenkung von Todeswegen oder ein Vermächtniss gründet, von dem Anfallstage des Erbrechtes, Geschenkes oder Vermächtnisses bis zu dem Tage zu rechnen, an welchem die mit dem §. 43 des Gesetzes angeordnete Anzeige über die Vermögensübertragung, um die es sich wegen der Gebührenbemessung handelt, dem zu der letzteren bestellten Amte zukommt.

9. Für denjenigen Grundbesitz, für welchen öffentliche Bücher mit der Rechtswirkung bestehen, dass ein dingliches Recht durch die Einverleibung oder Vormerkung in diesen Büchern erworben wird, dann im lombardisch-venetianischen Königreiche, wo die Eintragung des Eigenthumes oder Besitzes eines liegenden Gutes in die Steuer-Register angeordnet ist, können nur diejenigen vorhergegangenen Besitzveränderungen zur Erwirkung des Gebühren-Nachlasses berücksichtigt werden, welche in die erwähnten öffentlichen Bücher oder im lombardisch-venetianischen Königreiche in die Steuer-Register eingetragen worden sind.

10. Wird der Anspruch auf den Gebührennachlass aus einem Rechtsgeschäfte abgeleitet, das vor der Wirksamkeit des Gesetzes vom 9. Februar 1850 geschlossen wurde, so sind nur diejenigen nicht bereits vor diesem Zeitpuncte in den öffentlichen Büchern oder für das lombardisch-venetianische Königreich in den Steuer-Registern ersichtlich gemachten Urkunden zur Berücksichtigung geeignet, bei denen die Anordnung des §. IV des Allerhöchsten Patentes vom 9. Februar beobachtet worden ist.

11. Upuszczenie należytości wynosi

a) Przy przeniesieniach, od których należytość wedle taryfy $3^1/_2$ odsetkiem wymierzoną być ma:

Jeżeli wedle §. 8. wymierzony czas 2 lat nie przenosi, $2^1/_2$ odsetka

„ „ „ „ „ 4 „ „ „ 2 „

„ „ „ „ „ 6 „ „ „ $1^1/_2$ „

„ „ „ „ „ 8 „ „ „ 1 „

„ „ „ „ „ 10 „ „ „ $^1/_2$ „

b) Przy owych przeniesieniach i przy wciągnieniu takowych przeniesień w księgi publiczne, od których należytość $1^1/_2$ odsetkiem wymierzoną być ma, 1 odsetek, jeżeli rzeczony czas 4 lat, a $^1/_2$ odsetka, jeżeli tenże czas ośmiu lat nie przenosi.

Przeto więc opłacić się winno wedle ustępu *a*):

za przeniesienie w ciągu 2 lat 1 odset.

„ „ „ „ 4 „ $1^1/_2$ „

„ „ „ „ 6 „ 2 „

„ „ „ „ 8 „ $2^1/_2$ „

„ „ „ „ 10 „ 3 „

„ „ „ nad 10 „ $3^1/_2$ „

wedle ustępu *b*):

za przeniesienie w ciągu 4 lat $^1/_2$ odset.

„ „ „ „ 8 „ 1 „

„ „ nad 8 „ $1^1/_2$ „

12. Zezwolone niniejszem rozporządzeniem upuszczenie należytości miejsce ma także i dla należytości od czasu działalności rozporządzeń z dnia 9. Lutego, tudzież (dla Krakowa) z dnia 11. Marca t. r. wymierzonych i opłaconych, jeżeli o to pod wykazaniem przepisanych warunków uprasza się.

III.

13. Pierwszeństwo wedle §fu 72. prowizorycznej ustawy i §§fów 11. i 17. rozporządzeń z dnia 9. Lutego i z dnia 11. Marca rządowemu skarbowi co do należytości od przeniesień majątkowych przed wszystkiemi z prywatnych tytułów wynikającemi pretensyami przysłużające, na pretensye, które przed działalnością niniejszych prawnych postanowień do rzeczy nieruchomej nabyły prawa zastawowego, wstecz działać nie powinno.

14. Namienione pierwszeństwo po trzech latach od tego czasu, w którym należytość w skutek nakazu wypłaty przez podatkującego opłacona być miała, ustać powinno, bez uszkodzenia prawa pretensyi skarbowi rządowemu przeciw podatkującemu przysłużającego (§. 9. ustawy z dnia 9. Lutego 1850). Takowe pierwszeństwa przedawnienie użyciem prawnych do ściągnienia należytości środków przerywa się. Jeżeli wypłata w czasie należytym nie nastąpi, tedy przepisana należytości kwota, na żądanie urzędu, do ściągania należytości postanowionego, w księgach publicznych gdzie tako-

11. Der Gebührennachlass beträgt

a) *Bei Uebertragungen, von welchen die Gebühr nach dem Tarife mit 3½ Procent zu bemessen ist:*

Wenn der nach dem §. 8 bemessene Zeitraum	2	Jahre	nicht überschreitet,	2½	Procent
" " " " " " "	4	"	" "	2	"
" " " " " " "	6	"	" "	1½	"
" " " " " " "	8	"	" "	1	"
" " " " " " "	10	"	" "	½	"

b) *Bei jenen Uebertragungen und bei der Eintragung solcher Uebertragungen in die öffentlichen Bücher, von welchen die Gebühr mit 1½ Procent zu bemessen ist,* 1 Procent, wenn der gedachte Zeitraum vier Jahre, und ½ Procent, wenn dieser Zeitraum acht Jahre nicht überschreitet.

Es ist daher zu entrichten nach dem Absatze a):

für eine Uebertragung innerhalb	2	Jahren	1	Procent
" " " "	4	"	1½	"
" " " "	6	"	2	"
" " " "	8	"	2½	"
" " " "	10	"	3	"
über	10	Jahre	3½	"

nach dem Absatze b):

für eine Uebertragung innerhalb	4	Jahren	½	Procent
" " " "	8	"	1	"
" " " über	8	Jahre	1½	"

12. Der durch die gegenwärtige Verordnung bewilligte Gebührennachlass findet auch für die seit der Wirksamkeit der Verordnungen vom 9. Februar und (für Krakau) vom 11. März d. J. bemessenen und entrichteten Gebühren Statt, wenn derselbe unter Nachweisung der vorgeschriebenen Bedingungen angesucht wird.

III.

13. Das nach dem §. 72 des provisorischen Gesetzes und der §§. 11 und 17 der Verordnungen vom 9. Februar und 11. März dem Staatsschatze hinsichtlich der Gebühren von Vermögensübertragungen zustehende Vorrecht vor allen aus Privat-Rechtstiteln entspringenden Forderungen, hat auf die Forderungen, welche vor der Wirksamkeit dieser gesetzlichen Bestimmungen auf eine unbewegliche Sache ein Pfandrecht erworben haben, nicht zurückzuwirken.

14. Das erwähnte Vorrecht hat nach 3 Jahren von dem Zeitpuncte an, mit welchem die Gebühr zufolge des Zahlungsauftrages von dem Steuerpflichtigen hätte berichtiget werden sollen, zu erlöschen, unbeschadet des dem Staatsschatze zustehenden Forderungsrechtes gegen den Steuerpflichtigen (§. 9 des Gesetzes vom 9. Februar 1850). Diese Verjährung des Vorrechtes wird durch die Anwendung der gesetzlichen Mittel zur Einbringung der Gebühr unterbrochen. Erfolgt die Zahlung nicht zur gehörigen Zeit, so ist der vorgeschriebene Gebührenbetrag, auf Verlangen des zur Einhebung der Gebühr beauftragten Amtes, in den

we istnieją, uwidoczniona być ma. Jeżeli w takowym razie przez upływ czasu pierwszeństwo skarbu państwa ustało, to jednak kwota należytości z takiem pierwszeństwem na nieruchomem dobru ciąży, jakie czasowi wciągnienia tej ilości w księgi publiczne odpowiedne jest.

Krauss m. p.

öffentlichen Büchern, wo solche bestehen, ersichtlich zu machen. Ist in einem solchen Falle durch den Ablauf der Zeit das Vorrecht des Staatsschatzes erloschen, so verbleibt der Betrag der Gebühr doch mit derjenigen Priorität auf dem liegenden Gute haftend, welche dem Zeitpuncte der Eintragung dieses Betrages in die öffentlichen Bücher entspricht.

Krauss *m. p.*